

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Elisabeth Abbatißa, & Prophetissa. cap. LXXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

Tractemus de vir ill. ord. S. Ben. lib. 2. c. 117. & de script. eccles. Paschalibus Regislemus & E. Leander Bononiensis in eius vita, & alij multi. De eius uaticiniis sic cecinit Philippus Phasianinus Bononiensis. Multimodis quecumque vides impressa figuris. Hec signa ambigunt, scriptaque plena notis. Cum prima faciunt certare atate minores, Et fidei ostendunt credere vanè pie. Defecere etenim responsa, oracula, sortes, Aegyptus sacras liquit & ipsa notas. Nil ultra folijs audet mandare Sybilla, Pithia cum Delphis conticuere diu. Namque Iaoachima responsa in luminis auras, Panduntur, quibus est sola adhibenda fides. Inde videre palam quicunque arcana futura, Que sunt, quem olim facta fuere, potest. Nam Phebitripode, hic melius, statisque furentis Responso, plenus numine uera canit. Nulle hic ambages sunt, certa oracula lector, Dum tibi non modo sit crassa Linerua tibi. Alius. Tu uentura canis, tu quoque futura reclidis, Diuinus uates, ueris & Astronomus.

S. ELISABET ABBATISSA: Et Prophetissa.

Ante tempus finis vita & seculi, testimonium præbuit.
Ecclesiasticus 46.

Cap. LXXXVII.

NON longe à I. Iaoachimo, in eiusdem ramo superioribus, imago cuiusdam Sanctimonialis, Abbatisse habitu, librum occlusum dextra tenentis conspicitur. Ea est Sancta Elisabeth virgo, & Abbatissa Schonaugiensis monasterii, in finibus Treuirensium, non procul à Rheno in Hercinia sua constituti, ordinis Sancti Benedicti, congregationis Cluniacensis

niacensis iam reformatæ, quæ tanquam altera Elisabeth, spiritu Sancto plena, præcurrentem Domini iram in filios hominum ut diuinus cognovit, ita & diuino quodam modo posteris manifestavit. Anno enim ætatis, suæ 23. religionis assumptæ 11. visitata à Domino spatio annorum tredecim, tot enim superuixit, mirabiles reuelationes habuit, quæ nunc Germanico, nūc Latino sermone, cuius tamen expers erat omnino, pronunciatæ, presentiam illius, qui linguas infantium facit disertas, & aperit ora mutorum, in ea adesse demonstrabant. Eo autem quo diuinitus edocet. Latino vide. licet, sermone, scripsit ad Ecclesiæ uilitatem, & adificationem posteriorum.

Viarum Dei, opus utilissimum, lib. 4. factum est in exordio. His excusi sunt in Germania, & Belgio, in 8. Item & Venetiis cum libris S. Mechtildis, anno 1558. ad signum Spei.

Tertius item liber solum, translatus in lingua Italica per Vincentium Buondi, excusus est cum libris S. Mechtildis apud Iolitos anno 1589. in 4. Venetiis.

Omnis etiam quatuor, cum subsequentibus duobus libris Revelationum diuersarum, excusi sunt Parisijs anno 1513. in fol. in libro trium virorum, & trium Spiritualium Virginum.

Revelationum diuersatum, lib. 2. Omnes qui lectuti sunt, qui excusi sunt cum præcedentibus quatuor.

De XI. mil. Virginum Coloniensium, lib. 1. Vobis qui pios de quibus & agit, lib. 4. Viarum, c. 2.

Ad fratrem suum S. Eckebertum Abbatem, lib. 1. Petisanum frater.

Ad S. Hildegardem Abbatissam, lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, lib. 1. Ex Episcopatu Merensi.

Obiit tandem miraculis clara anno Domini 1165. ætatis sue 36. die 18. Junii, & in monasterio fratris sui, sancti Florini, in medio chori sepulta est. Cuius vitam si quis uidere optat, legat Tritemnum de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 2. c. 120. & maximè, lib. 3. c. 335. ubi eius laudes suse fatis enarrantur.

S.HIL-